

GEÇENİN KALBİNDE SAKLIDIR SABAH

Uyan, bekliyor bizi tüm yıldızlar,
Kızıl bir perde örtmüş sokakları yine.
Çanlar mı çalıyor uzaktan
Yoksa paslı kalbimiz mi, inatla?

Dağlardan devrilmiş bir çocukluk sesi,
Denize “anne” diye haykırıyor içimizde.
Bir papatya bekliyor; rüzgârın keskin diliyle,
Yaprak yaprak savuruyor “seviyor / sevmiyor”u
Yalnızlıklar diyarında.

Şehir: Bir martı kadar yorgun.
Sözler: Soytarılar kadar sahte.
Gözler kalbe değse de
Soramıyoruz, gökyüzünü nasıl sever diye.
Cevabı bilmeden de seviyoruz.

Uyan artık, yorgun âşık,
Düşerken tozlu bulutlardan çimlere;
Semerimizdeki tüm yüklerle,
Adını koyamadığımız bir aşkla,
Gecenin kalbinden, sabahı taşıyoruz umuda.

I. BAŞLANGIÇLAR VE YOLCULUK

“Rüzgârın ninni söylediği kış günü
geldim dünyaya...”

HAYAT I

Rüzgâr ninni söylerken kışın kucağında,
Geldim dünyaya, soğğun kalbine...
Ayrılıktı ilk tattığım gıda,
Yollar: İzmir, İstanbul, Antalya...
Hayatın tadı daha damağımnda,
Zira bilirim:
Nerede başladıysa,
Yolumun sonu yine orada.

12.02.2007

KADERİN BÖYLESİ

Kaçarken Akdeniz'in sıcağında,
Kader bıraktı beni Ege'nin kıyısına.
Kaderin böylesi,
Aldı beni anamın kucağından,
Set koydu rüyalarım.

Ha derken geçti on sekiz,
Baksana kadere,
Hâlâ aynı denizde debelenmekteyiz.

03.09.2007

ISSIZ ADA

Kuzey Kutbu'nda bir aralık akşamı,
Süzölüyordu gemim Serap Limanına.
Dalgalar ahenkle tango yaparken,
Bir başka zamana yürüyordum sessizce.

Ufku yırtarak gelen acı rüzgâr,
Sürükledi denizin dibine mürettebatımı.
Belli ki dönüşümümün kefaretiydi,
Ödendi ama kimse beni affetmedi...

12.02.2007

KAYBOLAN KALBİM

Bedenimi parçaladılar,
Kalbimi söküp attılar,
Teneke mahallesinin varoşlarına.

Yoldaşım cumartesi şarabı,
Kankası Marlboro'yla birlikte
Kaybolan kalbimi arıyordum,
Kaybolduğum varoşlarda.

Alaca bir sokağa girdim,
Ağaran ışığı takip ettim.
Kendinden bir parça verdin,
Sevindim, bir ümit dedim.

Yumruk gibiydi o parça,
Pembe et, kanla ıslak.
Soğuk ve sert,
Sanki alaşımli bir metal.

Zaman, pas gibi işliyordu içime.
Atan o her neyse,
Durur gibi,
İnatçı bir saat misali direniyordu.

Her tik tak, bir yara daha açıyordu.
Gerçek buydu, hepsi bu...

15.02.2007

YALNIZLIKLAR DİYARI

Gel, al beni bu diyardan desem.
Götürür müsün bu lanet olası yerden?
Dünyanın bir ucuna,
Kalabalık bir uca...

Bir yüzü bir daha hatırlayamayacağım kadar...
O kadar kalabalık olsun ki
Kendi yalnızlığımı hissedeyim.
Hissedeyim ki o yalnızlıkta,
Artık kimse beni rahatsız edemesin.

Gidelim bu diyardan desem.
Götürür müsün geriye?
Geçmişe, ta başlangıca,
Bu lanet yere gelmeden önceye...

Götür beni, o kadar geriye götür ki
Bir daha bu anı yaşamayayım.

Ya da at beni zindanlarına,
Kaybolayım yalnızlığımda, karanlıkta.
Ay ışığının altında,
Yıldızların kalabalıklaştığı,
Yalnızlıklar diyarında...

03.05.2007